

DREPTURILE OMULUI ȘI DEMOCRAȚIA

Mihaela RUSANOVSKI

Universitatea Tehnică a Moldovei

Abstract: Statul de drept și protecția drepturilor omului sunt necesare pentru ca o democrație să funcționeze; să existe în realitate. Acest lucru se datorează faptului că, într-o democrație, poporul ("cetățenii") este suveranul și, prin urmare, se guvernează singuri. Pentru această guvernare democratică, cetățenii trebuie să convină în procesele democratice cu privire la reguli și lege. Cu toate acestea, dacă se aplică reguli de majoritate simplă, există pericolul unei "tiranii a majorității" care încalcă nevoile unor persoane față de alte persoane, minorități.

Cuvinte-cheie: statul de drept, democrație, drepturile omului, drept civil, separarea puterii în stat, pluralism politic.

Pentru democrație internațională, statul de drept, drepturile omului și democrația sunt principiile fundamentale ale unei democrații moderne. Cu toate acestea, care este relația dintre acești termeni? Și când este justificat să pretindem că statul de drept și democrația sunt amenințate?

Drepturile omului sunt universale, indivizibile și interdependente. Ele se bazează pe declarația universală a drepturilor omului pe care statele membre ale ONU au semnat-o acum 70 de ani și care au fost completate de mai multe convenții importante. Acesta este punctul în care democrația se înscrie în drepturile omului și drepturile civile. Conform Declarației Universale a Drepturilor Omului, toate ființele umane se nasc libere și egale în demnitate și drepturi. Țările care au adoptat Declarația Universală și pretind a fi o democrație trebuie să garanteze și să recunoască aceste drepturi inalienabile ale omului.

Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte.

În plus, drepturile civile sunt necesare pentru a realiza procesul de luare a deciziilor democratice. Numai atunci când există drepturi precum libertatea de exprimare, presa și adunarea, dreptul la viață privată și drepturi egale de vot, oamenii pot participa ca cetățeni activi la negocierea noilor norme și a legislației care să intre în vigoare.

Pentru a evita orice abuz de putere și pentru a controla coerența principiilor de drept, separarea puterilor asigură procedurile într-o democrație. Acest principiu de bază presupune că o democrație nu poate funcționa decât dacă există o distincție clară între cei care trec legile (legislativ), cei care le implementează (executiv) și cei care le monitorizează și verifică (sistemul judiciar). Această separare a puterilor și recunoașterea drepturilor umane și civile presupune supremația legii într-o democrație. Sau, punând-o diferit, statul de drept și democrația sunt amenințate atunci când separarea puterilor și a drepturilor omului și a drepturilor civile sunt subminate. Un sistem judiciar funcțional este unul dintre pietrele de temelie ale unei societăți democratice. Populația are nevoie de un sistem juridic pentru a rezolva disputele sub toate formele și pentru a garanta aplicarea imparțială a legilor și regulilor. Aplicarea legii care respectă drepturile victimelor infracțiunilor, suspecților și infractorilor este, de asemenea, importantă.

Cooperarea pentru dezvoltare este utilizată pentru a întări întregul lanț legal. De exemplu, o colaborare mai bună între instituții, mai multe instanțe independente și munca în domeniul egalității de gen în cadrul poliției

Apărătorii drepturilor omului și ale democrației trăiesc adesea în pericol, deoarece îi critică pe cei aflați la putere. Aceștia sunt monitorizați și supuși amenințărilor, abuzurilor, violenței sexuale, torturii, închisorii arbitrare și crimelor. În același timp, abilitatea societății civile de a funcționa este limitată deoarece statul împiedică înregistrarea și finanțarea.

Respectarea drepturilor omului și dezvoltarea democrației au făcut progrese diferite în țările ce au la bază un sistem democratic bine consolidat. Cooperarea pentru dezvoltare este, prin urmare, adaptată cu atenție pentru fiecare țară. Unele țări nu sunt guvernate în conformitate cu principiile politice democratice. Există o dezbatere continuă despre faptul dacă este corect să le acordăm sprijin indiferent. O mare parte a ajutorului se adresează organizațiilor care promovează democrația și drepturile omului, independente de guvern, pentru a crea schimbări pe termen lung însă cea mai mare influență asupra instaurării unui sistem democratic o au cetățenii activi care își apără drepturile și credințele în libertate și cooperare.

O societate democratică nu este posibilă fără libertatea de exprimare. Libertatea de exprimare împuternicește oamenii să-și exprime deschis cerințele cu privire la modul în care agențiile guvernamentale

și de stat ar trebui să-și îndeplinească îndatoririle și le oferă oamenilor acces la alte drepturi, cum ar fi apa curată, un acoperiș deasupra capului, aprovizionarea cu energie și asistența medicală. Jurnaliștii și alți actori media joacă un rol esențial în controlul celor aflați la putere și în descoperirea abuzurilor. Mai mult, tot mai mulți oameni folosesc tehnologia digitală pentru a-și mobiliza angajamentul pentru problemele sociale și pentru a comunica ceea ce se întâmplă cu lumea în general. Dar, în același timp, multe regimuri folosesc tehnologia pentru a închide site-urile sensibile, pentru a răspândi propaganda și pentru a pune capcane.

Bazându-mă pe relația reciprocă dintre democrație și drepturile omului, am

a început, argumentând, în primul rând, că drepturile omului sunt în mod inerent morale și legale: legea nu poate crea drepturi morale universale, ci le poate recunoaște sau chiar le poate modula, și le transformă în drepturi ale omului. Desigur, pot exista drepturi morale universale

nu sunt însoțite de drepturi legale și de norme juridice care se referă la numele drepturilor omului care nu sunt drepturile omului. Cu toate acestea, nu pot exista drepturi ale omului care nu sunt a la drepturile universale morale și drepturile legale democrația ne oferă atât drepturi cât și obligația de a ține cont de ele, de a îndeplini obligațiile prevăzute și de a acționa în conformitate cu normele prevăzute de lege.

Relația complexă dintre democrație și drepturile omului arată necesitatea educației în democrație, care depășește înțelegerea reduționistă a democrației, pentru a recunoaște doar voința majorității, nevoia de educație pentru drepturile omului. Educația pentru drepturile omului este fundamentul fundamental al implementării drepturilor omului, așa cum fiecare om trebuie să știe despre drepturile sale. Educația în domeniul drepturilor omului este o "necesitate" și nu este "plăcută" în societatea pluralistă de astăzi în care drepturile omului ne permit să trăim într-o coexistență pașnică, cu respect pentru demnitatea umană a fiecăruia și cu toleranță peste granițele tradițiilor, culturilor, religii, opinii și opinii mondiale

Bibliografie

1. https://www.ohchr.org/EN/UDHR/Documents/UDHR_Translations/rum.pdf
2. R. A. Dahl, *Despre democrație*. Buc. 2003